

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLIV - Nr. 11 841

4 PAGINI - 50 BANI

Marți 19 ianuarie 1988

TOATĂ ATENȚIA PENTRU O COMPORTARE SUPERIOARĂ ÎN ETAPA URMĂTOARE

Citeva notații după merituoasa calificare în „sferturile” Cupei I.F.H. a handbalistelor de la Rulmentul Brașov

Calificarea în sferturile de finală ale Cupei I.F.H. a brașovenelor de la Rulmentul a produs o mare satisfacție, duminică dimineață, printre iubitorii handbalului. În fața unei echipe considerată ca modestă înaintea dublei întâlniri din „optimi”, Rulmentul a trebuit să-și reconsidere din mers optica, handbalistele franceze dovedindu-se (cel puțin câteva dintre ele) jucătoare valoroase, animate de o mare dorință de afirmare. Ele au abordat întâlnirea decisivă excelent pregătite, dovedind și o bună putere de luptă. Abia duminică, văzându-le cum joacă, ne-am clarificat de ce și cum a pierdut Rulmentul întâlnirea de la Besançon, considerând totodată că disputa decisivă pentru calificarea în sferturile de finală nu va fi ușoară.

Și chiar din primul minut al întâlnirii retur am văzut confirmată supoziția noastră. Este drept, Rulmentul a evoluat mult sub valoarea obișnuită. Vom observa mai întâi că tactica aplicată de brașovence nu a fost cea mai potrivită. Cu jucătoare având o talie superioară celor franceze, Rulmentul și-a folosit în mică măsură acest atu, foarte puține fiind aruncările la poartă din săritură, deși s-a văzut limpede că ori de câte ori Demeter a apelat la procedeu amintit a înscris fără a fi cîștit de puțin stingeră, deși nr. 1 al francezelor, portarul Natalie Delayat, a avut o formă senzațională. Greșelilor de tactică li s-au adăugat cele de ordin tehnic: nesigură în aruncări, șuturi „telefonate” în brațele portarului, pe lângă barele laterale sau pes-

te cea transversală. În plus — revenind la apărarea echipei brașovence — cei doi portari, Anca Balea și Ileana Maioreșcu, au fost departe de forma necesară unei partide cu mare miză, dintr-o competiție europeană oficială. Îndrăznim chiar să afirmăm că dacă în ultimele 10 minute Maioreșcu nu ar fi apărât câteva aruncări periculoase, Besançon putea obține calificarea chiar pe terenul brașovenelor...

Notăm în cronică meciului aportul considerabil al nr.

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2-3)

În vederea returului cu Dynamo Berlin, în C.C.E. la volei (f)

PREGĂTIRI INTENSE ALE UNIVERSITĂȚII C.F.R. CRAIOVA

Pentru numeroșii iubitori ai voleiului din țara noastră evenimentul acestei săptămîni (și al sezonului) este, desigur, meciul-retur pe care campioana feminină, Universitatea C.F.R. Craiova, îl va susține mîine, pe teren propriu, cu Dynamo Berlin, în cadrul penultimei faze a Cupei Campionilor Europeni. Inutil să mai subliniem marea interes cu care este așteptată această întâlnire deciseivă de către numeroșii suporterii localnici ai echipei noastre, „cererile de bilete fiind — după cum ne spunea antrenorul principal, prof. Ion Constantinescu — la nivelul celor pentru un meci important de fotbal”.

În mijlocul acestei impresionante efervescențe, voleibalistele craiovene și-au continuat pregătirile, efectuînd cite două antrenamente zilnice. „Toate fetele sînt conștiente de importanța și dificultatea acestui meci, participînd cu tragere de inimă la antrenamente, ultimele consacrate cu precădere menținerii tonusului de concurs și realizării unei omogenități optime a sextetului de bază”, ne mărturisea ieri antrenorul. Firește, din programul pregătirilor n-a lipsit nici analiza primului joc (reamintim: 3-1 pentru voleibalistele berlineze), a

punctelor forte ale adversarelor și a șanselor pe care craiovencele le au de a le contracara pe baza învățămintelor desprinse din mînașă. Antrenorul secund Adrian Cotoranu opina, în acest sens, că este de așteptat ca, miercuri, în sextetul de bază folosit la Berlin de Siegfried Köller, și anume: Monika Beu, Maïke Arit, Ariane Radfan, Heike Jensen, Ines Pianka, Ramona Ladgraf (dintre rezerve au mai jucat Susanne Lahme, Kathrin Langschwager și Katja Weimann) să survină o modificare importantă: reintrarea valoroasei Grit Jensen (23 ani — 1,85 m — peste 270 de meciuri internaționale), care săptămîna trecută era accidentată. În acest caz, Grit o va înlocui, pe post de trîgătoare principală, pe sora ei Heike. Ceea ce ar aduce un spor de competitivitate echipei oaspete. „Dar — a adăugat el — jucătoarele noastre se află în formă bună și au un moral ridicat. Sperăm să reușească un joc bun, pe măsura așteptărilor noastre și ale iubitorilor voleiului. Și nu numai să obțină victoria, ci și mult

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. 4-5)

Hochei, la București și Galați

IMPORTANTE MECIURI ÎN TURNEUL FINAL AL DIVIZIEI A

Vineri și sîmbătă, pe Patinoarul „23 August” din Capitală, vor avea loc alte două partide de hochei care sîuscită un deosebit interes, între campioana, Steaua, și Dinamo, o echipă care se impune tot mai mult în ultima vreme. Este important de urmărit evoluția celor două formații, din care fac

parte numeroși hocheiști componenți ai loturilor naționale aleături în vederea marilor competiții ale acestui an. Partidele vor începe la ora 14. Celelalte două participante la turneul final al Diviziei A — prima grupă valorică, Sport Club Miercurea Ciuc și Dunărea, vor juca la Galați.

GIMNASTICA DE ÎNTREȚINERE — ÎNTRE PROIECTE, INIȚIATIVE ȘI CONCRETIZĂRI...

● Un centru cu o rodnică activitate: VOINȚA Piatra Neamț

Începută timid, cu mai puțină... convingere, activitatea centrelor de gimnastică de întreținere începe să se concretizeze și în județul Neamț. Un prim nucleu a fost creat pe lângă Liceul „Petru Rareș” din municipiul de reședință al județului, sub îndrumarea prof. Florența Șimon, un altul a funcționat, vara, în incinta complexului de înot al Relonului, prin stăruința prof. Mărioara Costin. În ambele cazuri era materializată o inițiativă care

a aparținut prof. Laura Popa, „prima organizatoare a acestei utile activități adresate femeilor”, cum precizează prof. Leona Dabița, cîndva canotoare frunțasă, în prezent metodistă a C.J.E.F.S. Neamț și președinte Comisiei de sport feminin. De la interlocutoarea noastră, aflăm că un centru de gimnastică de întreținere a fost creat și pe lângă Spitalul județean, cu concursul prof. Naiana Naicu.

Acum, după unele căutări și rezolvări temporare (pentru că toate centrele sus-amintite au întîmpinat, nu o dată, obstacole în buna desfășurare a activității lor), iată că gimnastica de întreținere și-a asigurat un sediu stabil, prin grija asociației sportive Voința, în spațiul amenajat sub tribuna principală a stadionului „Ceahlău” din Piatra Neamț. Adică acolo unde profesorele Laura Popa și Florența Șimon conduc grupe de femei dornice să se mențină

(sau să redevină) cit mai suple, să aibă o ținută cit mai armonioasă. Secretarul asociației sportive Voința, Nicolae Dăscăliș, ne oferă prilejul să vedem cum arată sediul acestui centru. Un sediu atrăgător, amenajat cu mult gust, cu mochetă și perdeluțe, dispunînd de aparatură necesară: bănci de gimnastică și oglinzi, bare și spallere, mingi medicinale și biciclete ergometrice. „Și dotarea se va completa în viitor...”, ne asigură gazda.

Condițiile excelente create aici determină un flux continuu către acest centru de gimnastică. Amatoarele sînt fie muncitoare pe platforma Săvineștiului sau în unitățile industriale ale municipiului de pe Bistrița, fie cadre didactice sau medicale, fie casnice. „Nu ne este ușor să facem față tuturor solicitărilor”, ne precizează Nicolae Dăscăliș. Sigur, în situația în

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2-3)

RETROSPECTIVE 1987 PERSPECTIVE 1988

ASCENSIUNEA FLORETISTELOR NOASTRE VIZEAZĂ, FIRESC, MEDALIILE OLIMPICE

- Tinerețea echipei și retrospectiva... retrospectivei
- O valoare omogenă la nivelul sportivelor și antrenorilor
- Prezența „simbolică” a celorlalte arme

Această retrospectivă '87 trebuie să înceapă cu anii... '83-'84 pentru aurul Elisabetei Tufan și cu 1986 pentru argintul echipei noastre reprezentative, ambele obținute în anul care a trecut, la Campionatele Mondiale de la Lausanne, succese fără precedent în istoria scrierii românești, bogată, de altfel, în medalii. De ce o retrospectivă a... retrospectivei? Pentru că, atunci, la „mondialele” de tineret de la Budapesta '83 și Leningrad '84, Elisabeta Gușganu-Tufan a urcat pe treapta a treia a podiumului de premii, reînnoind după aproa-

pe două decenii firul acestor frumoase succese ale floretei feminine juvenile, iar la ediția Stuttgart '86, toate cele trei reprezentante ale României — Reka Lazăr, Claudia Grigorescu și Georgeta Beca — au ajuns în finala de 8 a probei, prima dintre ele obținînd titlul de campioană mondială de tineret. Și toate aceste floretiste (împreună cu Rozalia Husi, și ea doar în vîrstă de 25 ani) au alcătuit echipa cu brasară tricoloră care a devenit vicecampioana lumii la C.M. de seniori '87. Am refăcut acest itinerar în timp nu numai pentru ca-

zul în speță, ci și pentru o analogie pe care o impune cea mai mare performanță a floretei noastre feminine. După ce, începînd cu a doua ediție a întrecerii mondiale juvenile (1956) timp de un deceniu, scrierile noastre au luat medalii la această mare competiție (Maria Taitiș-Vicol, Olga Orban-Szabo, Ana Ene-Pascu, Ileana Gyulai-Jenei și Ecaterina Iencic-Stahl), A. Ene și E. Iencic fiind chiar campioane mondiale de tineret, toate împreună, formînd echipa României, s-au numărat apoi încă un deceniu printre

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. 2-3)

TAMARA COSTACHE: „DINCOLO DE BAZIN, SÎNT O FATĂ CA ORICARE”

Dacă a intervenit această abatere de la ordinea firească a lucrurilor și Tamara Costache e ultima invitată a rubricii noastre de început de an — deși a fost socotită de gazetarilor sportivi a șaptea între per-

Bonn. De data asta nu a mai fost vreun record, dar dacă luăm în seamă că în puține zile am tot răsucit fuse orare și am urcat pe bloc-start cînd la Orlando, în Statele Unite, cînd la Perth, Adelaide sau

formerii români în '87 — de vină sînt... distanțele. Cînd să dai de ploieșteancă în Florida, unde tocmai cîștigase cursa favorită la openul S.U.A., ea era deja în avionul plecat spre țara-continente de la capăt de lume. Dar nici acolo, în Australia, nu am avut mai multă șansă cu telefonul! Pentru a vorbi cu cea mai rapidă înotătoare de pe mapamond a trebuit să mai avem răbdare. Exact pînă la Cannes, pînă sîmbătă dimineață, înainte unui nou start al sportivei de la C.S.S.-Petrolul Ploiești către o victorie internațională.

— Ce spui de debutul în noul an?

— Ce am spus și în urmă cu 11-12 luni: am plecat bine. Ceea ce e tare important, chiar hotărîtor într-o cursă care se petrece atît de repede... Acum un an, mergeam cu fiecare concurs tot mai aproape de 25 secunde pe 50 metri, în bazin de 25 de metri. Am ajuns chiar sub 25, cu șase sutimi, la

Canberra, în „țara cangurilor”, cifrele nu sînt chiar oarecare.

— Reluînd povestea lui 1987, socotim: un început atît de fast, cu cea mai bună performanță mondială pentru piscine de 25 de metri. Apoi, aur și bronz în vară, la „europene”. Ce ț-ai fi putut dori mai mult, Tamara?

— Firește, un nou record al lumii! Adevărul e că ultima vară nu a fost cel mai bun sezon al meu. Și acum am un nod în gît cînd îmi amintesc dimineața aceea de la Strasbourg. Doar al patrulea timp al seri-

Geo RAETCHI

(Continuare în pag. 2-3)

În pasiunea lor pentru schi (și, în general, pentru sporturile de sezon), copiii, tinerețea valorifică orice porțiune de teren, orice zonă a țării în care mantia albă a iernii își menține prezența, pentru a se iniția sau a participa la concursuri de masă...

Foto: Aurel D. NEAGU